

SLOVENSKI NAROD.

Izajača večak dan zvečer, izmahi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leta 25 K, za pol leta 18 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse sto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdo hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od poterostopne peti-vrste po 12 h, če se ne oznanile tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolnjaj se izvelo frankovati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafevih ulicah št. 5, in pisec uredništva v I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. — Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklame, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujedno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je poteka koncem meseca naročnina, proslimo, da jo po pravem času ponově, da potišljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22 — Četr leta . . . K 5-50
Pol leta . . . 11 — En mesec . . . 190
Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25 — Četr leta . . . K 6-50

Pol leta . . . 13 — En mesec . . . 2-30

Naroča se lahko z vsakim dnevom a hkrati se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dočinko naročila.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje liste ob pravem času.

Upravljanje „Slovenskega Naroda“:

Nemški katoliški shod.

V Strassburgu bližu francoške meje se je vršil te dni shod klerikalcev iz Nemčije. „Slovenca“ je ta shod tako navdušil, da mu je — kakor stori navdno pri inozemskih dogodbah samo kadar so svetovnega pomena — posvetil nad pol strani dolg članek.

Značilno je, da akceptira „Slovenec“ brez pomisleka in brez ugovora vse, kar se je sklepalo in sklenilo na shodu nemških klerikalcev v Strassburgu. To nam novič kaže, da je klerikalizem internacionalen in brezdomovinski. Razmere med posamičnimi narodi in v posamičnih deželah so vendar jako različne; kar je morda za Nemce v Nemčiji koristno, zna biti za nas Slovence slabo, ali „Slovenec“ se za to ne meni. In to je naravno. Klerikalcem služi vse samo v namen, da utrdi, ohranijo in razširijo duhovsko gospodstvo nad narodi; ni jim za blagor, za napredek in srečo narodov samih, marveč le za moč in bogastvo duhovske kaste.

To pričajo tudi posamezni sklepi, ki so bili storjeni na nemškem katoliškem shodu v Strassburgu. Sprejete

rezolucije imajo edini cilj, zagotoviti klerikalizmu oblast nad vsemi stanovi in s tem oblast v državi.

Ne bomo govorili o bedasti bajki, da rimski papež ni neodvisen in sloboden in da potrebuje za izvrševanje svojega duhovskega poklica — posebno papežko državo. Papež lahko oznanja besedo božjo tudi če nima svoje države, zgodovina pa nam priča, da je bila nekdanja papeška država najzazanikarnejša in najpropalejša na svetu in da je bilo uničenje te države pravo kulturno dejanie.

Klerikalizem rešuje vse stanove, a vedno tako, da nimajo ti stanovi ničesar od tega reševanja in da koristi to reševanje samo klerikalcem.

Klerikalizem rešuje kmeta. Kmet bi moral še danes hoditi na tlako, če bi ne bili „brezverci“ uprizorili francoške revolucije in ž njo uničili vse to, kar je katoliška cerkev stoletja in stoljetja čuvala in ščitila z materinsko ljubeznijo. Katoliška cerkev se je kakor blažna vojskova proti vsemu, kar so storili liberalci v korist človeštva in prekinjala je na vse načine osvobojenje kmeta in odpravo tlake.

Klerikalizem rešuje tudi delavca — na svoj način, namreč s frazami in z mašami. Ravno v Nemčiji je klerikalizem najponižnejši strežaj velekapitalizma, ki je v katoliških deželah strogo klerikal. Omejiti hočejo prostost, da se sme delavec svobodno seliti, omejiti prostost, da se sme ženiti. Izposovali so spremogarjem sovražen rudniški zakon in krepko se zavzemajo za podjetnike, kadar imajo ti boj z delavci zaradi plač. Delavec v katoliških krajih Nemčije je dosti slabše plačan, kakor delavec v protestantskih krajih, prav ker podpirajo klerikalci velike kapitaliste in zatirajo delavce.

Pri nas na Kranjskem vidimo nekaj podobnega. Tam, kjer je mogoče delavce voditi za nos in jih izkorisciati, kakor v tabačni tovarni, tam so klerikalci veliki narodnjaki in delavski prijatelji, ker jih to nič ne velja. A poglejmo v Tržič. Tam je Gassner eden najhujših zatiralev delavstva in se odlikuje po strastnem sovraštvu do Slovencev, a klerikalci mu kade, ga slave

in povzdignejo, ker je klerikalce ter mu po svojih močeh olajšujejo zatiranje in izkoriscišanje delavcev. Isto vidimo v Vevčah. Ondotni tovarniški ravnatelj je po veri protestant, po mišljenju pa straten nemški nacionalac. Delavci so skrajno slabo plačani, dela se ž njimi kar s psi — ali klerikalci so vsi navdušeni za tega moža in ga javno časte in povzdignejo. Zakaj? Ker jih dobro plačuje. Klerikalci so delavstvo po katoliško organizirali, tako da je zavoljeno s slabo plačo in se ne upaganiti; za to uslužo podpira protestant katoliško pobožnost, ki klerikalcem že sama dovolj nese, povrh pa vrže klerikalcem še kaj drobiža od tista profita, ki mu ga daje po klerikalni podpori omogočeno izkoriscišanje delavstva.

Prav na isti način kakor kmetske rešujejo klerikalci tudi druge stanove. Pomagano je bilo doslej s tem reševanjem samo bisagi.

In vendar je naše globoko prepričanje, da vse to prizadevanje mednarodnega klerikalizma ne bo imelo pozitivnega uspeha, da klerikalizem nima bodočnosti.

Mnogo je na svetu starih cerkv, ki so bile nekdaj mogične in krasne, danes jih pa morajo na vse načine „flikati“, da ne propadejo, da se ohranijo vsaj še nekaj časa. Ali končno pride vendar dan, ko jih zadene tista usoda kakor zvonik cerkve sv. Marka v Benetkah. Tem starim poslopjem je podobna na vseh koncih in krajin razpokana rimskokatoliška cerkev.

Mir.

Mirovna pogodba.

Mirovno pogodbo sestavita prof. drž. prava Martens, ki je bil pridejen Viteju kot pravni konzulent, in japonski pravni svetovalec Dennison. Pogodba bo spisana v francoskem in angleškem jeziku in bo obsegala 15 točk.

Doslej so formulirane tri točke mirovne pogodbe. Segaj razpravljalata Martens in Dennison o odstopu vzhodno-kitajske železnice.

Kakor se zatrjuje, se premirje na bojišču sklene šele v nekaj dneh,

ker je treba oba vrhovna poveljnika preje najnatančneje poučiti o vseh podrobnostih mirovne pogodbe.

Glede vzhodno-kitajske železnice se je odločilo, da plača Rusija Kitajski, da jo cestodružuje za interese, ki jih ima na železnici, 75 milijonov dolarjev; vprašanje, v čigavih rokah da končno ostane ta železnica, se ima uredit med Kitajsko in Japonsko.

V slučaju, da bi hotela Kitajska obdržati železnico v svojih rokah, mora dotičnih 75 milijonov dolarjev odstopiti Japonski in ji vrhutega še povrniti vse stroške, ki jih je imela, ko je prevzela železničko progo v svojo oskrbo.

Železnica med Harbinom in sibirske mejo in južno od Harbina do postaje Kuenšense ostane še tudi v bodoč v russkih rokah.

Rusija in Japonska si protistransko dovoljujeta, da smeta imeti ob železnički progi vojaške straže in da smeta v slučaju nemirov poslati v dotične pokrajine toliko vojaštv, da udusi upor.

To vojaštvu pa se mora z dotičnega ozemlja takoj umakniti, čim je izpolnilo svojo nalogu.

Zakupna pogodba glede Port Arturja in polotoka Liaotong je veljavna le v slučaju, ako v njo privoli Kitajska.

Mirovna pogodba se podpiše v Washingtonu in ne, kakor se je sprva mislilo, v Oysterbayu. Japonski mirovni pooblaščenci odpotujejo 20. septembra domov preko San Francisca.

Vprašanje o vojni odškodnosti.

V dobro poučenih krogih se zatrjuje, da plača Rusija sicer ne direktno, pač pa indirektno Japonski vse dejanske vojne stroške in stroške za vzdrževanje russkih ujetnikov.

Dotična točka, katera besedilo in podrobnosti sicer niso znane, se ne obelodani, pač pa so o njej obvezne razne banke.

Sprva so japonski delegati zatevali, da se mora baš ta točka objaviti.

Ruski pooblaščenci so pa po navedilih iz Petrograda izjavili, da na noben način ne morejo pritrdiriti tej japonski zahtevi.

Ruska vlada se je namreč bala, da bi ne mogla najeti nameravanega posojila, ako bi prišle podrobnosti o točki glede vojne odškodnine v javnost.

Ker so začetkoma japonski pooblaščenci vztrajali pri svoji zahtevi, bi se bila mirovna pogodba v zadnjem hipu skoraj razbila.

V zadnjem trenotku pa so se Japonci vdali in ugodili želji russkih delegatov.

Vprašanje je samo, kako bo japonska vlada zastopala mirovno pogodbo pred parlamentom, ne da razglasila tajnost glede vojne odškodnine. Najbrž bo imel japonski parlament z ozirom na to tajno sejo.

Z ozirom na te vesti, ki zatrjujejo, da Rusija vendar le plača vojno odškodnino, pa je pooblaščena »Rus«, da kategorično izjavi, da Rusija ne plača nobene vojne odškodnine in da so vse vesti o tajnih točkah v mirovni pogodbi od kraja do konca izmišljene.

Rusija da Japoncem samo to, kar se že sedaj naha ja v njihovih rokah, in plača samo japonske stroške za preskrbo russkih ujetnikov na Japonskem.

Vtis vesti o miru na Japonskem.

Vesti, da se je glede mirovnih pogojev doseglo popolno sporazumevanje pri zadnji konferenci v Portsmouth, so bile na Japonskem, kater se poroča iz Londona, sprejeti s splošno radostjo. Vsi sloji so pa bili naravnost razčarani, ko so se izvedele podrobnosti o mirovni pogodbi. Zlasti myčen vtis je napravilo na japonsko javnost to, da ne dobi Japonska nobene vojne odškodnine.

Zlasti je v tem čizru razburjeno japonsko časopisje, ki je še pred nekaj dnevi soglasno pisalo: »Rsje gremo zopet v boj, nego da bi se odrekli vojne odškodnine, ki jo takoj potrebujemo in ki smo si jo tako pošteno zaslužili.«

ruzalem in tam ustvarili svojo državo, bi bilo tej državi v sto letih konec. Židje bi drug drugač požrli in izdali, če bi ne imeli drugih žrtv, ker so skoz in skoz nesocijalni, ker jim leži to v krvi.

Z ozirom na to moramo Slovenci napeti vse sile, da onemogočimo priseljevanje Židov in da prezenemo žrtiste, kar se jih je naselilo med nami. S tem nikakor ne pridujemo sovraštva, nego le opozarjamо rojake, naj v skupnem interesu vsega slovstva sistematično bojkotirajo Žide.

Pri tem se zanašamo na zdravji instinkt slovenskega naroda, ki nikdar ne bo in ne sme priznati Židov za ravnowredne. Naj postane Žid desetkrat katoličan, baron in ekselenc — zgodilo se je vendar že, da je ubog slovenski hlapec taki ekselenc v trenotku, ko se je vzbudil njegov plemenski ponos, rekel v brk: Sie Saujad!

Slovenci imamo že itak silno težko staličče; naj se med nami še zared Židje kakor med Hrvati — potem nam ne bo pomoči.

LISTEK.

Narod brez domovine.

(F. Pastore)

(Konec.)

Žid se lahko odpove svoji veri, ali svojih židovskoplemenskih lastnosti se nikdar ne iznevi. V Ljubljani je več „nemških“ rodovin, ki so se že pred sto leti dale krstiti, a po svojih lastnostih in po svoji zunanjosti so še danes tipični Židje, četudi se izdajajo za nemške nacionalce in antisemite. Židovstvo jim je ostalo v krv in jim ostane vedno, naj se tudi ženijo s pristnimi Nemkami in Slovenkami. Tudi v četrtem in petem kolenu se spozna židovski tip: impertinenca v nastopanju, vsestranska arogantnost in židovska morala. Njih židovska pleme razovede tudi zunanjost: Oče je kakor kak rabin, sinovi so pravi „Judenjüngelni“, hčere pa Rebeke.

Tako je povsod na svetu in to priča, da se Žid sploh ne more nikdar asimilirati z narodom, med katerim prebiva, da se tudi po stoletnem pre-

bivanju med kakim narodom ne more ž njim zediniti, marveč ohrani vse svoje plemenske posebnosti in lastnosti.

Svoj čas so stanovali na Španskem Židje, ki so popolnoma pozabili svoj nekdanji jezik in gorovili samo španski. Ti Židje so bili pregnani in so se razkropili po severni Afriki, po Italiji in po Balkanu. V Italiji so pozabili španski jezik in se naučili italijanskega ali dasi igrajo v Italiji veliko vlogo, se z narodom niso asimilirali. Španjolski Židje na Balkanu govore še danes med seboj španski, dasi prebivajo že kdove koliko stoljetij med Slovani.

Židje na Francoskem in na Italijanskem so se že najbolj približali narodom, med katerima žive, a ostali so vendar Židje, ne samo po veri, nego tudi po duhu, po mišljenju in po lastnostih. Blizu tako je tudi med Madjari in med Poljaki; Žid se tu izdaja za velikega madjarskega in poljskega narodnika, deluje za ti narodnosti in tudi žrtvuje kaj ali vendar razovede vse njegovo delovanje in nehajanje, da je tuje, da ni tistega plemena kakor narod, med katerim živi.

Razumnejši Židje uvidevajo to sami in iz tega spoznanja je nastalo gibanje, da naj si Židje ustanove svojo domovino, naj si pridobe svojo državo in s konsolidirajo kot samostojna narodnost. Ali ta misel ni našla odmeva med Židi in ni čuda; če bi kdo povabil uši, naj se izselijo iz kožuha, bi se tudi ne odzvale.

Žid se nikdar ne izpremeni. To je moč, ki je prirojena njegovemu plemenu. Žid si je mnogo tisoč let ohranil vse svoje plemenske lastnosti

Brez dvoma se je polastila velika razburjenost vseh krogov na Japonskem.

To izpričuje zlasti dejstvo, da je japonska cenzura inhibirala vse brzjavke, ki bi se imale te dni odposlati iz Tokija raznim evropskim in ameriškim listom.'

Edino tale vest je došla včeraj iz Tokija.'

Z veliko pozornostjo pričakuje ves svet izrednega zborovanja japonskega parlamenta, ki se ima v kratkem sestati, da odobri mirovne pogodbe.

Zatrjuje se, da so se vse stranke, tudi dosežanja vladna stranka, združile, da skupno naskočijo vladu, ki je sklenila za Japonsko baje nečasten in neugoden mir.

Ruski glasovi o miru.

Kolikor se da presoditi, so spreveli vest o miru na Ruskem z veliko ravnučnostjo. Tudi časopisi razpravljajo razmeroma zelo malo o mirovni pogodbi.

»Ruski piše, da se pri sklepu miru ne more govoriti o kakem ruskom triumfu.

Takisto pa se tudi ne more trditi, da bi si Rusija pri mirovnih pogajanjih izvojevala diplomatsko zmago, pač pa se ji je posrečilo, odvrniti diplomatski poraz.

»Slovenec pravi, da je Rusija sklenila mir, kakšnega si je sploh mogla vobše želeti po tej nesrečni vojni.

»Naša Žizn je z mirovno pogodbo vobše zadovoljna, pritrjuje pa »Novemu Vremenu« v tem, da še ni Rusija nikdar sklenila bolj neugodnega miru, kakor sedaj.

»Novoje Vremje« piše: »Ta mir je samo prekret v zgodovini razmerja med Rusijo in Japonsko. Prava zgodovina odnošajev med temi državama pa se šele prične.

Po 18 mesedneh boju si lahko Rusi in Japonci stisnejo roke in si lovesu zakličejo: Na skorajšnje idenje!«

Državni proračun za I. 1906.

Dunaj, 31. avgusta. Državni proračun za leto 1906. se že tiska ter ga finančni minister predloži parlamentu takoj v prvi seji. Tudi ta proračun izkazuje prebitek, kar je to že nekaj let pri avstrijskih državnih proračunih. Že lani ni bilo treba za povračilo državnega dolga, ki je določeno na 24 milijonov krov, od tistih se je vzel 7 milijonov iz tekočih dohodkov, dočira bi se 14 milijonov naj priskrbelo potom emisije. Enaka finančna operacija se izvrši tudi leta 1906.

Iz obrtnega odseka.

Dunaj, 31. avgusta. V današnji seji se je najprej razpravljalo o izkazu usposobljenosti za krčmarski obrt. Vneta se je

dolga debata. Vladni zastopnik dr. Hasenöhrl se je odločno izjavil proti izkazu usposobljenosti. Venadar se je v principu sklenilo, da se tako izkazila uvedejo. Sprejela se je le določba, da so že podljene gostilniške koncesije izvezete. Potem se je razpravljalo o pogojih za podelitev gostilniške koncesije. Osek je sprejel predlog poslanca dr. Stojana, da se izkaz usposobljenosti zahteva le od gostilničarjev v gotovih mestih, trgovskih in kopališčih, ki jih določi trgovsko ministrstvo sporazumno z obrtom zbornico, dotednimi zadrugami in občinami.

Krisa na Ogrskem.

Budimpešta, 31. avgusta. Barona Fejervaryja je spremljal v Išl grof Juri Karolyi, ki je baje izbran za ministra na kraljevem dvoru. — V prihodnji seji izvrševalnega odbora zdržane opozicije se bo predlagalo, naj se vsa koalicija zavzame za splošno vabilno pravico. — Dne 15. septembra pride v državno zbornico s to zahtevo razen delavske deputacije tudi deputacija meščanov.

Ministrska kriza na Bolgarskem.

Sofija, 31. avgusta. Ministrski predsednik Petrov je demisijonal. Sestava nove vlade se je poverila ministru notranjih zadev Petkovu. Minister zunanjih zadev postane dosežanje diplomatski agent v Petrogradu dr. Stančev.

Položaj v Macedoniji.

Sofija, 31. avgusta. Pri slovenskem prebivalstvu v Macedoniji je napravilo zelo mučen vtisk, da sta dobila bitoljski vali in turški orozniški poveljnik visoke grške redne ravno sedaj, ko divjajo v omenjenih pokrajinh grške čete. To skoraj dokazuje, da turške oblasti podpirajo grške čete.

Bukarešta, 31. avgusta. Ker je rumunska vlada izgnala iz Bukarešte več Grkov, nastala je med obema državama taka napetost, da je grški poslanik že namigaval, da se sploh pretrgajo vse diplomatske vezi.

Belgrad, 31. avgusta. V vasi Amatovo pri Solunu so našli več bomb. Zaprli so mnogo vaščanov, ki pa so skoraj gotovo nedolžni. V okolici so se zadnji čas potikalji razni vtaši, ki baje pripravljajo zopet veiki atentat na Solun.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 31. avgusta. Listi poročajo, da se splošno pomilosčenje proglaša že v začetku meseca septembra obenem z manifestom o miru. Pomilosčeni bodo tudi tisti, ki so se dali Gaponu zapeljati k zanimim krvavim izgredom 22. januvarja t. l. Izmed političnih in verskih zločincev bodo pomilosčeni le tisti, ki so jih obso-

dile upravne oblasti. Skupno se baje pomilosti kakih 10000 oseb.

Odesa, 31. avgusta. V Kijevu so bile 27. t. m. velike politične demonstracije. Ko so se prikazali kožaki, so demonstrantje streljali v zrak. Kožaki so demonstrante razgnali s kautami ter vodje zaprli.

Balkanski odbor v Londonu.

Sofija, 31. avgusta. V Londonu obstoji takozvanji balkanski odbor, katerega cilji pa niso popolnoma jasni. Sedaj je odbor zopet postal na Balkan dva svoja člena, ki naj zopet podpihata macedonsko vprašanje. Z gradivom, ki ga na tem potovanju nabrebera, pa nastopijo opozicionalni poslanici v angleškem parlamentu, da proveruje vladi zadrgo. Odpolanci sta v zvezi s Čonševom skupino, dočim notranja macedonska organizacija neče imeti z angleškim odborom ničesar opraviti.

Konflikt med Francijo in Marokom.

Pariz, 31. avgusta. Dokazano je baje, da je Alžirec Bu-Mzian, zaradi katerega je nastala tolika napetost med Francijo in Marokom, zkrivil veleizdajo proti sultangu, ker je bil v tajni službi sultanovega protivnika Buhamare. Vse to je bilo nemškemu poslaniku v Fesu, grofu Tatzenbachu dobro znano, a vkljub temu je podpihval francosko vlado, naj zahteva izročitev zaprtega veleizdajalca. Nemški diplomat je seveda pri tem zasledoval nemške koriste.

Dopisi.

Izpod Nanosa. V neki podnanoški vasi imajo ubogi vaščani kaj šudnega dušnega pastirja. Ta bogabodeči mož oznanjuje sicer svojim poslušalem božje nauke in pa verske resnice, a da bi se pa tudi sam ravnal po teh, to mu niti na misel ne pride. Na sv. Petra dan je prišel iz bližnje vasi cerkvenik potega kaplana, ki naj bi nesel sv. obhajilo v dotočno vas. Dasiravno je bila že trdna noč in 10. ura, je prišlo vendar mnogo vernih v cerkev, da bi sv. Rešnje Telo v sprevodu iz cerkve spremili. Ker pa je hotel kaplan, da se mora zvoniti, je šlo par možakov k njemu ter ga prosil, naj bi ne pustil zvoniti cerkveniku ob tako posni uri. Bil je namreč par dni poprej požar ob ravno taki uri in zvon je bil prvi oznanjevalec, ki je klical vaščane na pomoč. Kapljan je pa ni desti zmenilo za prošnjo previdnih in pametnih možakov ter je hotelo na vsak način, da se mora zvoniti. Ko mu je pa rekalo nekdo izmed mož, da bi se ljudje prevede prestrashili in bi se lahko kakšne zgodile, da bi zaslišali zvonjenje, mu je božji poslanec grobo odgovoril: »Kaj pa so ljudje? Bog je ved, kot pa so ljudje. Saj sem se tudi jaz prej prestrashil.« Ker je maziljene videl, da možje ne puste zvoniti na noben način, je šel jesen s svetim Rešnjim Telo v roki in cerkev. Da bi si pa poohladi svojo sveto jeso, kar se ni izpolnila njegova pametna in hvalevredna želja, se je

hotel načrtevati nad svojimi vaščani s tem, da jima sv. Rešnjim Telesom ni hotel dati blagoslova. Toda s tem še ni bil zadovoljen. Ko je dne 13. avgusta zopet razlagal svojim vernim božjo besedo, se je spomnil pri tem onega včera. Kri mu je zavrolo v žilah tako, da je posabil, da je v cerkvi, kjer se osmanjuje le verski nauk ter je imenoval one možake afrišanske kalvine. Med drugim je tudi rekel o njih: »Prišli so k meni v ovših oblačilih, snetrat pa so bili grabljivi volkovi.« V tej jesi je opravljal tudi službo božjo ter se ni spomnil besed, katere je govoril neko nedeljo poprej: »Ako si v jesi, ne daruj, temveč pusti svoj dar, spravi se z dotičenim in šele potem pojdi in daruj!« Kakor vidimo, imajo naši božji namestniki včasih čudne muhe in hočje, da bi se ljudje po teh muhah ravnali. Seveda, če se ne zgodi njihova volja, potem jim je vsako sredstvo dobro, da pokažejo svojo vsegamogočnost. Sicer smo pa prepričani, da se ne kaže s tem noben oblast, če node dati duhovnik blagoslova, katerega bi sicer moral dati. To je le nagajivost in če je vse res, kar se ve v katoliški cerkvi o milosti, potem je tudi gotovo, da ima precešen greh oni duhovnik, ki ne da in node dati blagoslova ljudem, ki so s tem prikrajšani za nekaj milosti. Da bi pa bili tisti ljudje kalvini, ki ne puste ob pozni ponočni uri zvoniti, veden morda le katoliški duhovnik, ki ne morejo brzati svoje jeze, če se ne steče vse po njihovi natančni volji. Mi jim kaj takšega ne verjamemo in naj sam Bonzventura udi ta nauk!

VABILO

na

XX. redno

veliko skupščino

družbe sv. Cirila in Metoda

v Št. Juriju ob juž. železnici

V četrtek, 14. septembra 1905.

SPORED:

I. Sv. maša ob 10. uri v župni cerkvi.

II. Zborovanje ob II. uri dopoldne.

- 1.) Prvomestnikov nagovor.
- 2.) Tajnikovo poročilo.
- 3.) Blagajnikovo poročilo.
- 4.) Nadzorništva poročilo.
- 5.) Volitev ene tretjine družbenega vodstva za funkcijsko dobo 3 let.

a) Volitev prvomestnika.

b) Volitev treh članov družbenega vodstva.

Po pravilih izstopijo letos naslednji člani družbenega vodstva: 1. Ivan Hribar, 2. Luka Svetec, 3. Ivan Šubic, 4. Tomo Zupan.

6.) Volitev dveh članov družbenega vodstva za funkcijsko dobo 2 let mesto odstopivih gg.: dr. Frana Štora in dr. Frana Tominščka.

7.) Volitev nadzorništva (5 članov).

8.) Volitev razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda

v Ljubljani, 30. avgusta 1905.

Prvomestnik: Podpredsednik:
Tomo Zupan l. r. Luka Svetec l. r.

Če jo je iz samostana pobrisal, tudi v bogoslovje ne pojde!

A teta ima toliko zaupanja v mene, da več verjame mojim besedam, nego pa župnikovim trditvam.

In Albina, moja Albinea?

Ko sem zvečer prišel tja, kuhalo je Albina v kuhinji večerjo. Zatopljena je bila nekam in gledala v plapolajoči ogenj, da ni čula, ko sem vstopil v priprto kuhinjo. Tudi ni slišela, ko sem stopal proti njej. Ko sem ji pa ovin roke okoli vrata in jo poljubil na žametasto lice, bi bila zakričala, da ji nisem brž pokril ust s poljubom. Njenega veselja ni mogeo popisati. Tudi njena mati, kateri je Albina par dni preje vse povedala, je bila vesela mojega prihoda, zabičala pa mi strogo, naj gledam, da kaj postanem, ker preje mi ne da hčere iz rok. To sem tudi oblijubil skrbni svoji bodoči tašči in izjavil, da tudi preje Albina nočem, predno ne bo kaj iz mene, ker ne maram, da bi si ona (Albina) ali mati delali nepotrebni očitaji, da sem jaz deklo zapeljal v revščino in beradio.

Družba je imenovala albino, kar je bila nekaj časa z menoj in predno

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. septembra.

— Državnozborske dopolnilne volitve na Koroškem. Slovensi kandidirajo za sodne okraje Celovec, Deblavec, Žlešna kapela, Velikovec, Plišec in Trg Franca Grafa na uerja. Nemški klerikali se vdrže volitve, kar je pa najbrž le volilni manever. Nemški kandidat je Fr. Seifritz.

— Napisi na novi državni železnici. Tvrda Ferdinand grof Egger v Bistrici na Koroškem je poslal trgovski in obrtni zbornici v Celovcu pismo, v katerem odločno protestira, da bi se postaje v Rožu označile razen z nemškimi tudi s slovenskimi napisimi. Pri tem se sklicuje na južno železnicu, ki ima od Maribora do Trbovlja, torej po čisto slovenskem svetu, samo nemške napisne na postajah. Ako se torej spodnejšterski kmet, ki je primeroma manj zmožen nemškega jezika kakor pa koroški Rožani, spozna ob nemških napisih, bo to delalo prebivalcem Roža tem manj težav, zato ni nikakršne potrebe, da bi imel postaje na Koroškem tudi slovenske napisne. Da je koroška trgovska in obrtna zbornica storila vse potrebno, da se ta zahteva nemške tvrdke spolni, se razume samo ob sebi. Ali naj bo židovska južna železnicna vzor našim državnim železnicam? Ako židje v upravnem vodstvu južne železnice nočijo Slovencem priznati vkljub breztevilnim njihovim zahtevam nobenih pravic, še ni nikjer zapisano, da se mora vlada, državna oblast, ravnati po njih! Ali nima slovenski kmet po državnem zakoniku neomajane pravice, da vsaj na svojem lastnem ozemlju vidi spoštovan svoj lastni jezik? In ali so državne oblasti za to tukaj, da kršijo državne zakone in zapostavljajo jezik prebivalstva?

— Imenovanja v srednjih šolah. Pravi učitelj na komunalni nižji realki v Iliriji Maksim Pirnat je dobil učno mesto na državni gimnaziji v Kranju; pravi učitelj na državni realki v Ljubljani dr. Anton Wallner je premeščen na državno realko v Gradeč; profesor na državni gimnaziji v Kranju dr. Jakob Žmavc pride na prvo državno gimnazijo v Ljubljano, pravi učitelj na komunalni nižji realki v Iliriji Josip Reisner pa na državno gimnazijo v Novo mesto; pravim učiteljem sta imenovani: suplent na I. državni gimnaziji v Ljubljani Josip Bučar za državno gimnazijo v Kranju in suplent na državni gimnaziji v Kranju Jakob Tršan za II. državno gimnazijo v Ljubljani. Provizorični prefekt na tezizianski akademiji na Dunaju Friederik Juwančič je imenovan provizoričnim učiteljem za državno realko v Ljubljani.

sva se ločila, sem ji moral obljubiti, da jo pridem o Veliki noči obiskat, tačas si bodeva pa pridno dopisovala, da se ljubezenska vez ne pretgra. Seveda bo treba na vsako pismo strogo paziti, da ga teta ne zapazi, sicer ne bom dolgo učival zaupanja pri njej, da pojdem v semenišče.

Dostavek priobčevalca.

Moj prijatelj Ivan M. je dandas profesar na gimnaziji. Oženjen je in njegova žena je Albina, kateri je ostal zvest vkljub vsem viharjem življenja. Srečna sta in zadovoljna, saj je Bog blagoslovil njun zakon že z dvema otrokom, čeprav sta šele dobro pol-drugo leto poročena.

Svojega dnevnika mi nikakor ni hotel izročiti, da bi ga objavil. Sela ko sem mu zatrdil, da spremenim imena oseb in krajev, se je vdal.

Spremembe v politični službi. Novoimenovani dež. vladni svetnik dr. Henrik pl. Crön preizvame, kot smo že poročali, vodstvo okrajnega glavarstva v Ljubljani; deželni vladni tajnik Ernst pl. Schöberger v Kranju pa ono okrajnega glavarstva v Kamniku. Dež. vladni tajnik Karel Ekel je premeščen iz Kočevja v Kranj; dež. vladni koncist Ignacij pl. Ruber je dodeljen k okrajnemu glavarstvu v Kočevje.

Odkrivanje. Cesar je podelil slugi na študijski knjižnici v Ljubljani Francu Boletu srebrni zaslužni križevec.

Odkritje Prešernovega spomenika. Včeraj zvečer se je v mestni dvorani pod predsedstvom župana Ivana Hribarja vrnila sejova povabljenec, ter so se za Prešernovo slavnost dne 10. septembra izvolili trije odseki: česniki, rediteljki in stanovanjski. Ti odseki imajo nalogo, poročati časopisom ter dajati informacije, vadržati red pri sprejemu slovenskih gostov, pri izpredu društav in zastopov ter pri slavnostuem odkritju spomenika in poskrbeti za bivališča ter vse udobnosti k slavnosti despolim.

K odkritju Prešernovega spomenika so prijavili svojo udeležbo nadalje: »Slovenska Matice« v Ljubljani, ki položi pred spomenik svoj venec, »Svaz česko-slovanskega študentstva« v Praze in gospod Josip Peniček, ces. svetnik in zastopnik »Narodnih Listov«, odlični češki prevajalec Prešernovih poezij.

Slovenska narodna društva naj blagovolijo čimprej pripraviti se glavnemu odboru Prešernovega spomenika, ako se udeležje slavnosti odkritja, da ne nastane odboru zadnje dni preveč posla ter da se more ukreniti pravočasno vse potrebno.

Tovarišem Triglavnom! Ker se akadem. teh. društvo »Triglav« udeleži odkritja Prešernovega spomenika v Ljubljani dne 10. septembra z zastavo, pozivljamo vse starejšine in tovarisce, da se polnočestilno pridružijo slavju našega največjega pesnika. Iv. Janez, t. č. predsednik.

Družba sv. Cirila in Metoda principijalno ne polaga vencev. Zato ga tudi ne more pesniku prvaku Prešernu. Obdarovati pa meni začetkom šol vse svoje odražene učence in učenke z brošuro »Slava Prešernu«. To darilce bodo družbeni duševni venec. Upamo, da se ga veliki duh Prešernov zveseli.

Slava Prešernu! Krajinski čolski svet v Gornjem gradu je naročil 110 izvodov, krajni čolski svet v Središču 50 izvodov, krajni čolski svet v Radečah pri Židanem mostu pa 30 izvodov. Opozarjamo okrajne in krajne čolske sante ter čolski vodstva, da je deželni čolski svet knjigovo odobril.

Za petje ob odkritju Prešernovega spomenika bodo skupne vaje vseh štirih ljubljanskih v »Zvezkih slovenskih povskevih društev« stojecih zborov: »Glasbene Matice«, »Ljubljane«, »Merkurja« in »Slaveca« prihodnji teden, in sicer v ponedeljek od 8 do 9 ure zvečer zavse I. tenorje vseh štirih društav, od 9 do 10. ure istega dne za vse II. tenorje, v torek od 8 do 9 ure za vse I. base, od 9. do 10. ure istega dne za vse II. base. Skušanje se vrše v dvorani »Glasbene Matice«. Upravni odbor »Zvezek« vladno prosi vse gospode pevce vseh štirih društav, da blagovole sigurno in točno prihajati k skušnjam. Note za Nedvčovo »Slava Prešernu« in Maškovo »Strunam« naj vsako društvo prisne s seboj.

Razstava učil na šentjakobski deželni šoli se je otvorila včeraj popoldne. Otvoril jo je predsednik razstavnega odbora, g. nadzornik A. Maier, izražajoč občudovanje in veselje na nad vse pričakovanje uspehljih razstav. Ta razstava, pravi govornik, je jasna priča o marljivosti in trudoljubivosti ljubljanskega učiteljstva, ki je priredilo to razstavo, ter čestita Ljubljani na tako delav nem in za napredok ljudskega šolstva vnetem učiteljstvu. Nato po prime za besedni deželni čolski nadzornik, g. Frančišek Levec, ki poudarja, da je bila prireditev razstave v spravnih in strokovnjakih rokah ter čestita odboru na posvetem dovršeni razstavi, kakršne še ni bilo v Ljubljani in tudi drugod ne. Pripravljen je, da bo obrodila razstava lep sad na korist in prospeh kranjskemu ljudskemu šolstvu. Pri otvoritvi razstave je bil prisoten tudi monsignore pref. Tomo Zupan, učiteljsčna ravnatelja Črnivec in Schreiner, mnogo profesorjev,

učiteljev, učiteljev in drugega občinstva. Razstava je nastanjena v 17 učnih sobah in po hodnikih. V pričilju so razstavljena učila za verou, nazorini nauk, računstvo in geometrijsko oblikoslovje, razna učila, ki so jih predidili učitelji sami, v treh sebah in po vseh hodnikih v priličju, v prvem in drugem nadstropju pa raznovrstna učila tvrdke Pichlerjeve z Dunaja, ki je izdelala v ta namen poseben razstavni katalog. V prvem nadstropju so razstavljeni pismeni in risalni izdelki ljubljanskih deželnih in deželnih ljudskeh in meščanskih šol ter ljudskeh šol: Bled, Bohinjska Bistrica, Loški potek in Postojna; dalje učila za domosnanstvo, za vojvodino Kranjsko in krašni risalni izdelki e. kr. učiteljišč v Ljubljani. V drugem nadstropju je v eni sobi razstava najnovnejših učil ljudskeh šol krškega in litiskega čolskega okraja, ki jo je priredil g. nadzornik Lj. Stiš in y. V tem nadstropju so razstavljena tudi učila za prirodoslovje, prirodopisje, za obravnavo Avstrije ter za zemljepisje in sgodovino za šestki, sedmi in osmi razred. V telovadnici II. mestne šole so pa razstavljeni risalni izdelki meščanske šole v Krškem, v drugem nadstropju na hodoniku pa tchnologična zbirka. — Razstavni odbor je izdal tudi »Razstavni katalog«, ki se dobiva pri vhodu po 50 vinarjev. — To bi bil samo površen pregled razstave; obširnejše o njem bomo še poročili. Pominjam pa že zdej, da se je izrazila splošna želja, da bi se čas razstavi podaljšal vsaj do 20. t. m., če že ni mogoče daje, da bi imeli tudi naši dijaki in njih starši, ki jih bodo pripeljali v Ljubljano, priliko ogledati si razstavo. To bi bilo ljudskemu šolstvu v večjo korist, kakor pa tistih par dni pouka, ki bi jih zamudile ljubljanske šole. Tudi učiteljstvo črnomalskega in novomeškega okraja, ki ima s 1. septembrom že pouk, naj bi se dovolilo vsaj en teden dopust za obisk razstave. — Vstop v razstavo je brezplačen in vsakomur dovoljen. Ovorjena je vsak dan od 1/2 do 1/2 ure dopoldne in od 2 do 5 ure popoldne.

Umrila je včeraj gdč. Marija Tomec, posestnica v Ljubljani starca 79 let. N. v m. p!

Kranjski »Savani« prerede dne 7. t. m. v prostorih kranjske narodne čitalnice zabaven večer s slednjim sporedom: I. Variete-večer. 1. »Mladi vojaki«, koračnica. Parma. 2. Potpuri iz op. »Legionarje«. Parma. 3. a) »Resni glasovi, komp. Krakovski; b) »Kame, komp. Vilhar. 4. »Slava«, žaljiv priporočil iz visokočolskega življenja. 5. »Triglavsko rože, valček. Parma. 6. »Bocic in Baca na Dunaju«, žaljiv priporočil. 7. Potpuri »Slovenske pesme«. Wlassak. 8. »Prvič pri fotografi, žaljiv priporočil. 9. »Kdo more to zahtevati«, komp. Zelenogorski. (Pridružuje se premenitev sporeda.) II. Ples. Začetek ob poldevetih zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, za rodbino 3 K. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Prebitek je namenjen društvu svobodomiselnih slovenskih akademikov »Savak na Dunaju«. Na veselici svira kranjska meščanska godba.

Društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov »Sava« na Dunaju. Tovariš! Kranjski »Savani« priredimo s prijaznim sodelovanjem ostalih tukajšnjih svobodomiselnih slovenskih akademikov v prid našemu društvu zabaven večer dne 7. septembra t. l. v prostorih kranjske narodne čitalnice. Vabimo najprejrejno vas člane, in vse ostale narodno-napredne akademike, da nas posetite na veselici. Program je razviden iz današnje štev. »Slov. Naroda«. Posebnih vabil na člane in akademike ne bomo razpoljili. Ostala vabilna smo razposlali danes; če smo koga prezrli, ga prosimo, da nam oprosti, ker se to pri takki obilni razpoljilitvi vabil lahko dogodi. Vsak narodno-napreden gost dobrodošel! Kranjski »Savani«.

V Horjulu je zopet gorelo. Pogorela je Zagorjeva hiša. Štode je 4000 K.

Med Idrijskim rudarjem se pojavlja tožba, da se ne izvršujejo natančno določene službenega dela glede pogodbenega dela. Posebno ne v slučajih, če je prevzeto delo veliko slabše, kakor se je spočetka pričakovalo. § 10. službenega dela določa, da ima na zahtevo rudarja zadevo pregledati uradnik, a te zahteve se največkrat ne uslikijo. Nasprotno pa je uradnik takoj na licu mesta, če je delo boljše, kakor pravtvo. Torej lo pri dolžnostih se ima ozir na delavca, pri istega pravica pa zamašena učesa. Določbe službenega dela bi rudniška uprava že lahko natanko izvrševala, saj si ga je sama protipostavno ustavila, ker so zastopniki odrekli svoj podpis službenemu redu, ki jim narekuje le dolžnosti, ne jamči pa skoraj nobenih pravic.

Logar v Hrastniku. V Hrastniku in v bližnjem dolu se je

jela naglo žiriti vročinska bolezni ali legar. Posebno v kemični tovarni je mnogo delavcev zbolelo, eden je že umrl. Verok bolezni je slaba, pokvarjena voda.

Graščinsko poselstvo Laubegg, zaradi katerega je bilo toliko vpija po nemških listih, da bi ne prešlo v slovenske roke, so kupili včeraj Ferdinand Dobelak pl. Rokitanski in Josip Veit za 15000 K. Ali je Dobelak Slovenec, nam ni znano, imenje njegove je slovene Korenina.

Dva čestnička dvoboja sta se bila včeraj v Celovcu. V prvem je bil stotnik R. s sablo lahko ranjen, v drugem pa stotek baron H. s pištole obstreljen. Rana je nevarna.

Občni zbor tolminškega učiteljskega društva se bode vršili v Kobaridu dne 7. septembra ob 9. uri predpoldne.

Spolirano pismo. V Trstu oddano pismo z vsebino 3000 K in namenjeno v Dalmacijo je bilo spolirano. Namesto bankovcev je tat našel v zavitek česopisni papir.

Za 14.000 K poštnih znakov. Policija v Trstu je včeraj arretovala štiri osebe in našla pri njih na 14.000 K poštnih znakov. Te znake so bile ukradene pri vlotu v poštni urad v ulici Nikola Tomase.

Velika nesreča pri pomorskih vajah se je zgodila včeraj, ponoči blizu Polja. Torpedovka štev. 38 je zadelna v torpedolovku »Satellite« in se kmalu nato potopila. Močno se je razstavil dve pomorščakov rešilo. Nesreča se je zgodila 12 milj od obrežja.

»Novi List« contra »Hrvatsko pravo«. Urednik »Novega Listov« v Reki, Fr. Supilo, toži »Hrvatsko Pravo« radi razstavljanja časti, ker ga le-to že daje časa dolži, da je podkupljen od Madjarov in Lahov. Glavno vlogo v tej zadovoljeni igri — zlata ura, ki jo je Supilo podaril Lah Ossolinach kot sponzoru prijatelju.

Zabrek na prodaj. C. kr. finančno ravnateljstvo za Kranjsko daje s tem na splošno znanje, da se bode po razpisu c. kr. fiačnega ministrstva z dne 11. avgusta 1905 št. 57.238 prej od justične uprave rabljeno zemljišče v Hrenovih uličah, in sicer zapornica št. 17 (obstojec) zemljišča v. št. 51 mesta Ljubljane pripisane parcele št. 92/2) potom prostovoljne javne dražbe prodalo. Izklicna cena znaša 1800 krov. Dražbeno obravnavo se bode vršili dne 7. septembra 1905 ob 10. uri dopoldne, pri II. odd. c. kr. fiačnega ravnateljstva v Ljubljani. Plemenite ponudbe se morajo vložiti predstojništvu c. kr. fiačnega ravnateljstva v Ljubljani, predno se prične ustna dražba, to je najkasneje do 7. septembra 1904 ob 10. uri dopoldne.

Ogenj. Danes zjutraj ob treh na 9. je naznani čuvaj z Grada v dnevna streloma, da gori pri posetniku g. Jožefu Vrhovcu na Pojanski cesti št. 52 gospodarsko poslopje, t. j. hlev in pod. Na lice mesta je takoj prihitelo prastoljivo gasilno in reševalno društvo pod načelstvom g. Ludovika Stričlja, ki je zastavilo vse moči, da je ogenj ustavilo. Ker je bilo poslopje večinoma leseno, je bilo takoj vogni in se seveda ni dalo rešiti. Pač pa zaslužijo vri ognjegasevi vso čast, ker so s trudnoljubivim naporom ogenj lokalizovali, da se ni razširil še na druga tuk poleg gorečega, stopeča poslopja, katera bi bil gotovo vse uničil in napravil ogromno škodo. Poslopje je zgorelo do tal in tudi voz »parizar« in poliedelsko orodje je bilo upočeljeno. Rešili so le pas varuh, ki je takoreč, kakor je hud na verigi, malo manj kakor s povzdignjenimi nogami prosil rešitev, in šest pravičev. Preden je še prišlo na lice mesta gasilno društvo, so ogenj opazili domobranci in je narednik gospod Fran Slana nemudoma šel k ognju z 32 m. očmi, ki so deli prvo pomoč. Poddesnik Rode je takoj prisokil na pomoč mestnemu gospodu Ivanu Zajcu in asistentu podkovske šole g. Franu Bukovniku, ki sta že vlekla pravičev in hleva in so jih končali in s hlevom napravili. Pojedančni delavci so se vodili v obzorju, da ne bo ogenj ustavil, ker so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter ostal tam nekaj časa. Neko nedeljo pa, ko so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter ostal tam nekaj časa. Neko nedeljo pa, ko so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter ostal tam nekaj časa. Neko nedeljo pa, ko so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter ostal tam nekaj časa. Neko nedeljo pa, ko so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter ostal tam nekaj časa. Neko nedeljo pa, ko so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter ostal tam nekaj časa. Neko nedeljo pa, ko so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter ostal tam nekaj časa. Neko nedeljo pa, ko so bili domači pri deveti mači, je vlemlj v zaklenjeno omara, izmazklil celo prezirno oblike, se praočekel in jo popihal. V noči na 15. septembra je bila delovčarstvo v vodčarstvu radi tativne kaznovan, oddali so ga v prisilno delavnicu, od tod pa v blaznico. Ko je osreden, je zopet služil za hlapca pri panoramah, gugalnicah in enških podvzetijih. Zadetkom ročnika 1904 je prišel k očetu svoje mačhe Franecu Mramorju v Novo mesto, še, da pride iz Zagreba ter

